

TÉMA MĚSÍCE

UPRAVENÁ VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ JSOU TOU NEJLEPŠÍ VIZITKOU OBCE

Nově zrekonstruované prostranství před bytovkami

foto archiv obce

Velkoměsto, městečko, obec či veska, vůbec nezáleží na velikosti, důležité je, abyste se na ulicích, náměstích, v parcích a dalších veřejných prostorech cítili dobře. A vůbec nemusíte obdivovat drahé designové prvky jako sochy nebo fontány. Stačí zasazený strom s lavičkou nebo rozkvetlé záhony květinami, s jejichž výběrem si dal architekt tolik práce, že pokvetou celý rok.

„Jsem moc rád, že se nám loni na podzim podařilo začít realizovat projekt přeměny zanedbaného prostranství u bytových domů mezi ulicemi Na Mýtě a Měšická,“ říká starosta obce Jan Havlíček. „Jak stavba po etapách postupuje, je radost pozorovat, že i po skončení jedné etapy vzniká plně funkční část. To se podařilo po dokončení vnitřního průjezdového oválu s parkovacími místy uprostřed. Pro ozelenění plochy zde byly vysazeny tři nové stromy, které by do budoucna měly prostranství zastínit. Zahradní architekt doporučil listnaté stromy jerlín a bude to v Líbeznicih jejich premiéra. Zatím je všude vyseta tráva, ale na podzim proběhne rozsáhlá výsadba nejen květin, ale i keřů rybízu či jahodníků,“ doplňuje Jan Havlíček.

Ano, přesně slyším tu otázku: Kdo to bude zalévat? Kdo se o záhony bude starat? „Tento projekt byl od samého začátku koncipován pro zadržování vody v území. Celý podzim se stavba odehrávala v podstatě pod zemí,“ vzpomíná místostarosta Michal Doubrava. „Systém retenční nádrže pro pomalé vypouštění přebytečné dešťové vody vyplnil polovinu parkovací plochy. Tu druhou pak zaplnila akumulací nádrž pro zadržování vody ze střech i zpevněných ploch. A aby nádrží na vodu nebylo málo, stavba objevila při výkopech pro založení komunikace starou studnu. Přímou ideální pro dopouštění vody do nádrže pro zalévání,“ pokračuje Michal Doubrava. Ve spolupráci s odborníky na závlahy a čerpadla byl připraven návrh na roz-

vody elektřiny i vodovodních trubek a přípojek pro napojení hadic pro zalévání.

A jak to bude s výsadbou a záhony? „Obec již několik let spolupracuje se spolkem Fokus Praha, který zaměstnává osoby s psychickými poruchami a pomáhá jim v plnohodnotném životě i v zapojení do běžného života. Nyní se starají o stromy i záhony v zeleném pásu a nabídku na rozšíření služeb v Líbeznicih přivítali, protože mají sídlo v pražských Bohnicích. Což je co by kamenem dohodil,“ představuje spolupráci se spolkem pro podporu duševního zdraví Fokus Praha Ludmila Červínová, která má přípravu a realizaci projektů v obci na starosti. „Během naší spolupráce musím ocenit přístup k práci jednotlivých klientů, protože i na nich je vidět, že zahradnickou práci dělají s radostí. A Líbezníci budou mít radost z dalšího upraveného veřejného prostoru. A o radost a spokojenost jde v první řadě,“ dodává s úsměvem Lída Červínová.

Pokračování na straně 3

i ROZHOVOR

MÝM CÍLEM JE, ABY BASKETBAL DĚTI BAVIL

Basketbal pro děti je v Líbeznících poměrně novou věcí, funguje zatím něco kolem jednoho roku, ale své příznivce si rychle našel a je o něj zájem. Nabídka sportovního vyžití dětí u nás v obci se tak neustále rozrůstá, což je skvělá zpráva. A kdo za tímto počinem konkrétně stojí? Bývalý basketbalový hráč Aleš Jiráň.

Jak jste se dostal k trénování basketbalu? Měl jste nějakou předchozí zkušenost jako hráč?

Trénování basketbalu se věnuji přes deset let od doby, kdy jsem skončil aktivně s basketbalem v nejvyšších českých soutěžích (Extraliga, 1. liga).

Co pro vás bylo v začátcích trénování dětí v Líbeznících největší výzvou?

Největší výzvou bylo oslovit co nejvíce dětí, dát jim možnost pohybu a zkusit sport, který byl v Líbeznících pouze pro některé třídy ZŠ a v omezené míře.

Trénujete chlapce a děvčata ve věku 6–9 let, 9–12 let a 12–15 let. Jaká jsou specifika práce s chlapci a dívkami v basketbalu, jak se liší přístup k trénování u obou skupin?

Rozdíl tady určitě je hlavně ve vnímání a soustředění během tréninku, kdy dívky jsou samozřejmě klidnější a více naslouchají.

Jakým způsobem se dá zajistit, aby vaše tréninky byly pro hráče nejen efektivní, ale také zábavné?

U dětí je samozřejmě číslo jedna to, že je aktivita musí bavit. Snažím se zapojovat do tréninku všechny formy soutěžení, a to jak individuálně, tak třeba týmově, aby si děti zvykly na práci v kolektivu a na to, že do konečného výsledku musí také přispět tím nejlepším ze sebe. Samozřejmě součástí tréninků jsou hry basketbalové, jako třeba střelba na koš, štafety s driblingem, dovednostní soutěže, ale také se zaměřujeme na správnou techniku provedení jednotlivých individuálních dovedností. Snažím se každému dát feedback a zakládám si na tom, že musí cítit energii, kterou do tréninku vkládám. Pokud bych je nechválil nebo neopravoval, tak to děti brzy vycítí, poleví ve svém úsilí a to nechci. Cílem je, aby odcházely z tréninku v dobrém rozpoložení a těšily se na další.

Jaká je vaše filozofie v trénování, co je pro vás nejdůležitější?

Má filozofie trénování basketbalu je, že chci od každého hráče stoprocentní úsilí a nasazení, a i když ne vždy se vše třeba podaří, je potřeba to zkoušet stále znovu. Snažím se to dětem vysvětlit. Samozřejmě trénování dětí je něco jiného, než když trénujete juniory nebo dospělou kategorii, kde jsou nároky vyšší. Ale na trénincích s dětmi mi stačí, že se dítě snaží, vnímá a vše dělá se stoprocentním nasazením, třebaže s chybami, které se následně korigují.

Můžete se podělit o nějaký sportovní úspěch svých svěřenců, na který jste nejvíce hrdý a který vás obzvláště potěšil?

Pokud by se jednalo o Basketball Líbeznice, začali jsme teprve před rokem, takže na nějaké úspěchy

Aleš Jiráň

foto archiv -AJ-

je brzy, ale úspěchem je už to, že vidím, jak se děti s každým tréninkem zlepšují a objevují se stále další, které basketbal chtějí zkusit. Jinak svěřenci, které jsem měl kdy možnost ve své kariéře trénovat, byli hráči, kteří se dostali do profesionálního světa basketbalu.

Jaká je spolupráce s rodiči vašich hráčů? Jaká je jejich role ve sportovním růstu dětí?

S rodiči mám jen pozitivní zkušenosti. Kdykoli jsem připraven s nimi řešit cokoli v rámci jejich syna nebo dcery a přistupovat ke každému individuálně, protože pro některé děti nemusí být fungování v kolektivu lehké a mohou potřebovat trochu jiný přístup. Jsem moc rád, že rodiče své děti podporují ve sportu a věnují se jim. Tráví čas dojížděním a čekáním, než trénink skončí, a to v dnešní době úplně lehké není.

Jaké cíle máte pro svůj tým do budoucna a jak plánujete jich dosáhnout?

Cíle jsou stále stejné, a to udržet děti u sportu, aby se hýbaly. Ustálit se v líbeznických halách a nestěhovat se z důvodu kapacit tolik jako teď. A od příštího roku nabídnout dětem i možnost dělat basketbal dvakrát týdně, ale to záleží na možnostech a kapacitě sportovišť.

Jaké výzvy vidíte v dosažení těchto cílů?

Primárně jsem rád, že mohu nabídnout sportovní vyžití pro děti v Líbeznících a okolí. Výzvou je zajistit dostatek hodin pro všechny zájemce a nabídnout tréninky víckrát týdně, protože zejména z řad starších dětí je o ně velký zájem.

Děkuji za rozhovor.

Radek Kraus

Dokončení ze strany 1

To by ovšem nesměly být Líbeznice, aby se v rámci jednoho projektu nerozmáhly do svého okolí. Pod heslem „když už, tak už“ se kromě chodníku od autobusové zastávky postaví plnohodnotný chodník až k mateřské škole. Na křižovatce ulic Měšická a Školská vznikne jednoduché, ale bezpečné místo pro přecházení. A když jsme u té bezpečnosti – myslím, že opravdovou třešničkou bude zásadní úprava prostoru před velkou mateřskou školou. Ve spolupráci s naší obecní policií, s dopravní policií Prahy-východ i se zástupcem Krajské správy a údržby silnic vznikl návrh na vybudování dvou podélných parkovacích míst pro zaměstnance školky a nájezdové rampy pro zásobování a zvláště pro dovoz obědů. A než začnou prázdniny, tak bude další část obce životu líbeznější.

-IČ-

Nově umístěné lavičky před bytovkami

foto archiv obce

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

„ROK 2“ EVROPSKÉHO PROGRAMU ERASMUS+ NA LÍBEZNICKÉ ŠKOLE

V líbeznické škole se každoročně děje spousta zajímavých akcí a projekt mobility žáků i učitelů do zemí Evropské unie Erasmus+ není výjimkou. V rámci pětileté akreditace míříme do úspěšného finišu „Roku 2“. Stejně jako ten předchozí přinesl i tento rok spoustu nových zkušeností, adrenalinu a zejména byl přínosem našim dětem i učitelům. Novinkou letošního roku je několik návštěv ze zahraničí, které rádi zveme k nám do školy – rozšiřujeme tak okruh dětí a učitelů, kteří mohou v bezpečí naší školy zakusit výhody evropské spolupráce.

Začali jsme hned v září prvním výjezdem na Slovensko, do partnerské školy ve Velkém Šariši. Patnáct dětí ze 7. a 8. tříd absolvovalo dlouhou cestu a společně s kamarády ze slovenské školy strávilo týden plný výuky, historie a poznávání okolí. Jako již tradičně se výuky zúčastnili též všichni naši učitelé a využili příležitosti vyměnit si své zkušenosti s kolegy a poznat, jak se učí jinde. V rámci projektu vznikl třeba česko-slovensko-šarišský slovníček nebo píseň o našich školách vytvořená pomocí umělé inteligence. Děti zjistily, že slovenština není až tak cizí jazyk, jak se zpočátku domnívaly!

V říjnu jsme v rámci dní Erasmus+ uspořádali úspěšnou prezentaci projektu u nás ve škole a také jsme pozvali delegaci z Francie. Tři učitelé v čele s ředitelem ze školy ve Valence sledovali, jak to u nás chodí – snad neprozradíme moc dopředu, že tato návštěva vyústila v návštěvu francouzských dětí u nás ve škole během května. Tento měsíc byl doslova nabitý akcemi a ještě jsme stihli realizovat další výjezd dětí. Nehledáme jen blízké cíle, a proto jsme vyslali skupinku osmáček do Německa, konkrétně do krásného a historického přístavu Brémy. Cesta vlakem dlouhá 1 300 km stála za to. I tady naše děti statečně zvládly vzdálenost, jazykovou bariéru a reprezentaci naší školy. Učitelé zase přivezli spoustu poznatků z německé školy. Pomocí

Žáci a učitelé líbeznické školy společně s rumunskými přáteli

foto archiv ZŠ a ZUŠ Líbeznice

této akce jsme navázali dlouhodobou spoluprací, a to i v rámci virtuálního eTwinning projektu a následné návštěvy u nás v Líbeznici.

Ještě před Vánoci jsme u nás ve škole přivítali další partnerskou školu, tentokrát z Rumunska. Osmnáct dětí a několik pedagogů prožilo týden s našimi žáky a nutno dodat, že všechny děti v naší škole reprezentovaly, jak nejlépe uměly. Podobný program pro návštěvu jsme nabídli také v březnu spřátelené německé škole – mix výuky, společných projektů, bojovky na Karlově mostě a také návštěvu Škoda Muzea v Mladé Boleslavi či fotbal na Spartě.

Druhý dubnový týden přinesl nejen ledové ochlazení, ale i další výjezd. Šest kluků a šest holek z 8. tříd se v sobotu večer nalodilo do autobusu a vyrazilo směr Rumunsko. Zde máme ve městě Bystrita ne jednu, ale hned dvě partnerské školy. Navázali jsme tak na rumunskou návštěvu u nás. V neděli překvapily expedici v Rumunsku sněhové vločky a studené počasí je provázelo po celou dobu pobytu, který se rázem začal podobat spíše lyžařskému výcviku. Stateční cestovatelé se ale nezalekli a hned od pondělí se aktivně zapojili do života školy, postupně absolvovali výuku ve všech předmětech, a to v obou školách. Součástí nabitého týdne byla kromě účasti ve vyučování také tvorba eTwinning projektu, tedy navázání virtuálního projektové tvorby mezi oběma zeměmi. Zpátky se nám vrátily opět samostatnější, sebevědomější děti s rozšířenými obzory, obohacené o mezinárodní přátelství a spolupráci – a to je přesně cíl programu Erasmus+.

Projekt Erasmus+ ale neslouží jen dětem. Jsme velmi rádi, že v rámci akreditace fondů EU můžeme realizovat také další vzdělávání našich pedago-

gů. Proto jsme mohli vyslat v dubnu dvě kolegyně na týdenní kurzy do školy ve francouzském Nice. Obě pilně studovaly a čerpaly inspiraci v Europass Teachers Academy. Následovat budou e-booky a workshopy na témata školení – tvorba inkluzivního prostředí a výuka uměním jako terapií se zaměřením na specifické potřeby dětí. Zkušenosti z obou kurzů tak poslouží i ostatním učitelům naší školy.

Květen se nese ve znamení dalších zahraničních delegací u nás ve škole. První odstartuje návštěva 25 dětí a učitelů z Francie a pozor, tentokrát zabývají i naši prvostupňoví reprezentanti – z obou škol se zúčastní zejména čtvrtáci a pátáci! Jsme nadšeni, že i menší děti si na vlastní kůži ověří, že výuka angličtiny se může hodit a jak je skvělé komunikovat s dětmi z jiné země. Následovat bude kratší návštěva z opačného věkového spektra – tentokrát naši devátáci pomohou s realizací krátkého pobytu a outdoorových aktivit studentům z Dánska. I zde předcházela návštěva dánských kolegů u nás ve škole.

Další učitelé se chystají na vzdělávací kurzy také o prázdninách a Erasmus+ tým nezpomaluje své tempo a usílí. Již nyní intenzivně pracujeme na přípravách nejen na červnový Den otevřených dveří, ale zejména na aktivitách pro nadcházející „Rok 3“. Jsme zatím na začátku, ale už teď můžeme slíbit, že to bude opět stát za to! Pokud chcete jako první vědět o všech našich aktivitách, neváhejte sledovat naše sociální sítě – stačí na Facebooku nebo Instagramu zadat ZŠ Líbeznice Erasmus.

Jana Skuhravá
koordinátorka programu Erasmus+
na ZŠ Líbeznice

TÉMA

JAK LZE PROPOJIT POHÁDKU S HUDBOU

V rámci projektu MAP IV pro Brandýsko, č. projektu: CZ.02.02.XX/00/23_017/0008412, je jedním z našich cílů vzdělávat nejen pedagogické či nepedagogické pracovníky, ale také děti. Koncem dubna ZŠ a ZUŠ Líbeznice navštívilo hudební těleso **Pohádkové dechové kvinteto**.

Hudba je mimo jiné prostředek k ventilaci našich emocí, což má pozitivní vliv na naše duševní zdraví a pohádky stimulují naši představivost a umožňují prožívat různá dobrodružství v našich myslích.

Všem třetím třídám základní školy zahrálo kvinteto pohádku *Jak šli muzikanti do světa*. Nejen že děti slyšely celý pohádkový příběh, ale mohly si poslechnout a prohlédnout při hře pět hudebních nástrojů – příčinou flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh a fagot. Děti se během 45minutové pohádky naučily ústřední písničku a doprovodily muzikanty brumendem, tleskáním, pochodem, podle melodie poznávaly písničky z pohádek aj. A na závěr „zazvonil zvonec, a pohádky byl konec“.

Monika Slifková, foto archiv -ms-

HISTORICKÉ OKÉNKO

JOSEF PROCHÁZKA,
PŘÍSLUŠNÍK HASIČSKÉHO
NÁRODNÍHO ODBOJE

I. ČÁST

Líbezníční hasiči jsou organizovanou složkou obce Líbeznice více než 100 let. Vznik hasičského sboru se datuje k 1. říjnu 1886. Předcházela mu událost z 28. na 29. srpna 1886, kdy vypukl požár ve stodole pana Plicky a rozšířil se na okolní stavení. Tehdy se ukázalo, že vznik organizované akceschopné jednotky je nevyhnutelný. Jejím prvním velitelem se stal poštovník Gustav Pflanzner.

Obyvatelům Líbeznice a nejenom jim hasiči od té doby pomáhají chránit majetky a lidské životy. Jsou všude, kde je třeba, dokážou riskovat pro druhé, pokud si to situace vyžaduje. Mají zaslužený společenský respekt. Jedním z jejich příkladných členů byl **Josef Procházka**, hrdina národního odboje druhé světové války. Narodil se 20. ledna 1901 v čp. 38 v Líbeznici, v roce 1925 se oženil a s rodinou po mnoho dalších let pobýval v ulici Na Zvonici v čp. 111, profesí byl pokrývačem.

V meziválečném období byl Josef Procházka činný v líbeznickém hasičském sboru, ale také ve sboru okresním a krajském. V březnu roku 1937 byl zvolen referentem brannosti za Hasičskou župu karlínskou, vypracoval metodiku brannosti hasičů, na její přípravě spolupracoval s obcí sokolskou a s hlavním štábem československé branné moci v Dejvicích, konkrétně s plukovníkem **Čeněm Kudláčkem**, který působil na ministerstvu národní obrany v oblasti branné výchovy.

Josef Procházka psal články do novin a na schůzích pořádaných pro členy hasičstva přednášel téma brannosti. I když mu aktivity zkomplikovala nemoc, musel podstoupit operaci a její vyléčení mu trvalo až do konce srpna 1937, již 3. října toho roku se účastnil dvoudenních manévru **Národních gard, pořádaných v okolí Čakovic**, kde Hasičská župa karlínská byla zastoupena dvěma řádně vycvičenými rotami, které zadané úkoly zvládly s úspěchem, za

Líbezníční hasiči v roce 1927 před hasičskou zbrojnicí

něž obdržely poděkování přímo od generála národní gardy Karla Kříže, velitele Svazu Národních gard republiky Československé.

V období protektorátu se Josef Procházka aktivně účastnil národního odboje organizovaného velením českých hasičů.

Příprava hasičských sborů na válečný konflikt

V dubnu 1938 se v Praze konala schůze velitelů hasičských sborů. Účastnil se jí i Josef Procházka. Tématem byla zhoršující se vnitropolitická situace a ohrožení Československa ze strany Německa a zapojení hasičstva do obrany země. Setkání byl přítomen major Vlček, člen generálního štábu československé armády, která přípravu obrany země koordinovala. České hasičstvo při ní deklarovalo naprostou loajalitu a plnou podporu při obraně vlasti a jejich zájmů.

Podobizna Josefa Procházky

Hasičské rozhledy s textem Josefa Procházky z roku 1937

Pečkárna, původně bankovní dům, za protektorátu vyšetřovna pražského gestapa

Vedení země s ohledem na situaci přistoupilo dne 20. května 1938 k vyhlášení částečné mobilizace branné moci. České hasičstvo pořádalo školení členské základny – branná cvičení. V srpnu 1938 se konal župní sjezd hasičstva ve Větrušicích. Hasičstvo se podílelo na všeobecné osvětě obyvatelstva, předávalo jim propozice, jak se zachovat při krizových situacích případného válečného konfliktu.

Dne 23. září 1938 byla vyhlášena všeobecná mobilizace. Bohužel pár dní po ní byla podepsána Mnichovská dohoda, jejíž ratifikaci nebyl přítomen žádný zástupce Československa, což samo o sobě bylo neslýchané a potupné. Dovolili si jednat o nás a bez nás. Dohodou velmocí v Mnichově přišla Československá republika o důležitá území, československé pohraničí, které připadlo Německu, oblast, kde se nacházely obranné pevnosti, důležité strategické zdroje a klíčový průmysl. Tím ve zbytku Československa došlo k vážnému narušení hospodářského a běžného života jeho obyvatel. Malá země uprostřed Evropy byla velmocemi zaslepeně obětována Německu, aby bylo zabráněno válce v Evropě, nicméně tehdejší svět se i přesto řítil ke zničujícímu konfliktu druhé světové války.

„Rvali nám území Němci, Maďaři, Poláci a na Slovensku luďáci, tj. stoupenci politiky Andreje Hlinky, takzvaní hlinkovci, a v březnu 1939 za mrazivé sněhové vánice vtrhli i přes Libeznice Germáni do Prahy. Adolf Hitler znesvětil svou přítomností Pražský hrad a 17. března 1939 se vracel přes Libeznice do Pruska.“ (paměti Josefa Procházky)

Po obsazení Československa dne 15. března 1939 se Josef Procházka stal členem Ústředního výboru domácího odboje hasičů proti německým nacistům, on a ostatní velitelé hasičstva se scházeli s důstojníky československé armády na konspiračních schůzkách konaných na různých místech – jedním z nich byla restaurace Demínka na Královských Vinohradech. Její účastníci plnili svá posláná a úkoly.

Josef Procházka dokázal využít výhod své profese – byl pokrývačem, pracoval na různých místech, byl nenápadný a z výšky střech měl skvělý přehled o situaci v Praze. Například z půdy jednoho domu na Ořechovce spatřil ve výzbrojní stanici novou protitankovou překážku, pořídil její náčrt a přibližné rozměry, které odevzdal ilegální protinacistické organizaci.

Výnosem ministerstva vnitra byla 15. června 1939 dokončena reorganizace hasičstva. Nejvyšší složkou se stal Svaz českého hasičstva v Čechách a na Moravě se sídlem v Praze. Župy byly zrušeny, tři župy z okolí Prahy byly sloučeny v Okresní hasičskou jednotu č. 43 Praha-venkov. Jejím jednatelem byl jmenován Josef Procházka.

V srpnu 1939 se konal první sjezd „obvodu karlínského“ v Libeznicích, a to za hojné účasti členů i nečlenů. Na počet konání sjezdu byl uspořádán slavnostní průvod obcí, přestože v této době byly již německou okupační správou průvody zakázány. V Libeznicích se přesto průvod konal díky tichému souhlasu velitele místní četnické stanice pana Kovandy. Jednalo se o poslední vystoupení hasičstva za okupace s československými národními znaky, nikde při něm nevlál prapor s hákovým křížem, který okupační režim při hromadných setkáních naopak vyžadoval.

Od let 1941–1942 začaly být hasičské sbory řízeny podle německých norem. Situace v protektorátu Čechy a Morava se dramaticky zhoršovala, antisemitismus gradoval, Židům bylo zakázáno být členy hasičských sborů, samaritánský instruktor hasičů **MUDr. Emil Polák z Ďáblic byl roku 1942 usmrčen v Terezíně.**

V době okupace byli naši občané posíláni na nucené práce do Říše, toto nařízení se však nevztahovalo na hasiče. Protektorátní správa si byla dobře vědoma jejich nezastupitelnosti. V nejistotě, která panovala, hasiči dokázali těžkou situaci zvládat a zachovávat potřebný klid.

Svůj odboj proti okupantům čeští hasiči prováděli dle svých možností, například pod různými záminkami se důkladně předzásobili pohonnými hmo-

tami, aby německé armádě odčerpali její zásoby. Okresní hasičská jednotka Praha-venkov tak získala 80 hektolitřů benzínu. Hasiči si také naskladňovali hadice z konopí, stejnojmenné kůže obuv, čímž okupantům ubírali jejich materiálové rezervy, jelikož textilních a kožených surovin byl nedostatek. Při požárech wehrmachtu záměrně nevyvíjeli přílišnou aktivitu, aby německé armádě při požárech vznikaly co největší škody.

Po roce 1942 Němci začali pocítovat neúspěchy na frontách a mstili se za ně. Stovky hasičských činovníků jak na okresech, tak v ústředí končily ve vězení a na popravištích.

V roce 1944 byl hasičský sbor včleněn do protektorátní policie, nesl název Feuerschutzpolizei, zástupcem generálního velitele hasičstva byl v roce 1944 ustanoven **Antonín Weiss**, dříve jednatel Svazu československého hasičstva a Mezinárodního výboru hasičského se sídlem v Paříži, sokol, důstojník československé armády v záloze a **český vlastenec**. V období protektorátu využíval svých kontaktů k budování sítě hasičských odbojových skupin a k podpoře jejich vyzbrojování. Ve funkci si pobyl jen pět měsíců, v říjnu 1944 byl zatčen gestapem, brutálně vyslýchán, byl na něj vyvíjen nátlak, aby rozkryl ilegální síť hasičského odboje, byl vězněn ve věznici na Pankráci a poté v Malé pevnosti v Terezíně, kde byl 18. dubna 1945 umučen.

Zatčení Josefa Procházky

Libeznický dobrovolný hasič Josef Procházka byl zatčen 15. prosince 1944 v 8 hodin ráno v Praze v Provaznické ulici, kde pracoval na opravě střechy. Zatčení provedla česká policie s rozkazem k předvedení k výsledku do Petschkova paláce, za okupace nechalve prosulého ústředí gestapa, německé státní policie protektorátu Čechy a Morava.

Petschkův palác, budova gestapa (Geheime Staatspolizei), čp. 931, byl před válkou významný bankovní dům, který byl okupanty arizován. V nižším podlaží se nacházela větší místnost, kde zatčení čekali na výslech. Vězni ji nazývali „biograf“ podle bílé natřené zdi, která připomínala plátno kina. Místnost byla vybavena dvěma řadami dlouhých dřevěných lavic bez opěradel, v každé řadě mohly sedět pouze tři osoby v odstupu jednoho až dvou metrů. Vyslýchání se museli nejprve postavit obličejem těsně ke zdi, poté seděli několik hodin zpřima na dřevěných lavicích bez opěradel na dlaních na kolenou a čekali, až si je zavolají k výsledku. Vězni měli zakázáno se mezi sebou bavit, nesměli se protahovat, sami chodit na WC. Pokud čekající potřeboval odejít na WC, bylo to dovoleno až po zlomyslně dlouhých pauzách. Hlídkali je dozorcí SS a gestapáci, kteří byli vybaveni obuškami a karabáčemi, porušování nařízení bylo fyzicky přísně trestáno.

Josef Procházka byl předvolán k vyšetřovateli, protože gestapo o něm získalo překvapivě celou řadu osobních informací, ale prakticky žádné o jeho ilegálních aktivitách, snažili se je proto zmapovat. Vyšetřovatel mu kladl různé záluďné otázky, ale díky přirozené inteligenci vyslýchaného se nedařilo ho dostat tam, kam vyšetřovatel potřeboval. Odpovědi dostával všeobecné, nekonkrétní, Josef Procházka svou ilegální činnost zkrátka neprozradil. Po výsledku byl odveden do „biografu“, kde měl nařízeno čekat na odvoz do pankrácké věznice.

Pokračování příště.

Hana Bílková
foto **Josef Procházka**

(Zdroje: Paměti Josefa Procházky zapsané L. Šílou, str. 1–30, Libeznice 1946; za zapůjčení děkuji panu Radku Krausovi; Pamětní kniha vzájemně se podporujícího spolku pokrývačů pro Libeznice a okolí.)

ČÁRY MÁRY LÍBEZNICE

Milí Líbezníčané,

rok se s rokem sešel a jsem tu opět já, Větruše Odlétavá, čarodějnice první kategorie, se svojí inspekční zprávou. Každý rok se zde zastavuji během svatojakubské noci, abych zkontrolovala, jak v Líbeznici slavíte svátek nás, čarodějnic. Už je mým dobrým zvykem, že nejdříve obletím celou vesnici, abych se podívala, co tady máte za ten rok nového. A jako každý rok se nestačím divit, co jste všechno stihli a jak se to tady mění. Letos jsem to vzala nejdříve kolem školy a moc se mi líbí nový povrch na atletické dráze Duhovka. Komínem jsem vletěla i do školy, konkrétně do hlavní budovy, a v přízemí mě okouzly nové šatní skříňky. Konečně jste se zbavili těch hrozných klecí a každé dítě má nyní svou vlastní skříňku. Paráda. Když jsem pokračovala kolem Měšické ulice, narazila jsem na partu stavebníků, kteří budují nový chodník od zastávky ke školce a nové prostranství u vašich bytůvek. To je taky velká paráda. Pokračovala jsem podél severní hranice vesnice a málem jsem narazila na nový stožár mobilních operátorů, který v obci zcela jistě vylepšil situaci se signálem. Rovněž oceňuji, že se snažíte být aspoň trochu eko. Viděla jsem přípojku na nabíječku za Divadlem kouzel (jen tam nezapomeňte dodat tu nabíječku) a fotovoltaickou elektrárnu na hale Na Chrupavce. Dobře vy. A ty nové lavičky po vesnici! Výborně, ty jsou zrovna pro nás, postarší čarodějnice, jako dělané. Abych trochu lépe viděla, osvětlili jste mi zbytek Zdibské ulice a také Mratínku, tam je nyní hotová runway. Tak jsem ji hned využila při přistání na Arču, kde se oslava nás, čarodějnic, tradičně koná.

Z PTAČÍ PERSPEKTIVY JSEM LÉPE VIDĚLA VAŠE NOVINKY

A teď už k samotným oslavám. Jako vždycky se nejprve bavily děti. A že jich přišlo. Všechny děti skákaly, tančily a zpívaly v rytmu dětských písniček. Se zábavou jim pomáhaly kolegyně čarodějnice z organizace Tělo v pohybu. Byl to prostě skvělý čarodějnický tanec! Moc se mi líbilo, že hodně dětí mělo krásné čarodějnické kostýmy. Potom páni starosta a místostarosta zapálili oheň. Velká pochvala za to, že na něm byla krásná čarodějnice. Tady taky vše v pořádku. Zatímco hořel oheň a začala se chystat první kapela, mohli návštěvníci využít občerstvení. Na plné pecky jela kavárna a stánek měli také místní hasiči, kteří tentokrát nemuseli hasit ohně, ale jen žížeň a hlad místních návštěvníků. Ochutnala jsem klobásku a byla perfektní. Uvelebila jsem se s ní na jedné z větví a zaposlouchala se do muziky. Kapela Delay se mi moc líbila. Tři kluci a holka zpěvačka hráli hity slavných kapel úplně podle mého gusta. Mají prostě vkus, a pokud mohu soudit, budou z nich jednou skvělí hudebníci. Jako druhé hudební těleso vystoupila skupina Klasickej postup. Tu už znám, několikrát jsem je v Líbeznici viděla a je to pro mě taková jistota dobře odvedené práce. Hráli dlouho a skončili osm minut po půlnoci.

Co říci na závěr? Oslavy to byly povedené jako každý rok. Přišla skoro půlka vesnice. Nezáviděla jsem teda těm, kdo to pak museli celé uklízet, patří jim můj velký dík, stejně jako organizátorům, kteří naše oslavy každý rok připravují. Už se těším na příště! A nezapomeňte, celý rok vás sleduji, zda se v Líbeznici chováte slušně a počestně, tak si dávejte záležet a nepolevujte.

*Vaše Větruše Odlétavá
foto Martina Doubravová*

PLES LÍBEZNICKÝCH SPOLKŮ

**Téměř dvojnásobný výtěžek
a úspěšnější než kdy dřív**

V sobotu 4. května se v hale Na Chrupavce konal již čtvrtý ročník spolkového benefičního plesu. Jako tradičně byla jeho součástí bohatá tombola. Výtěžek z ní putoval na konto organizace MDA Ride, která pomáhá lidem postiženým svalovou dystrofií. Večerem hosty opět provedli moderátor Petr Novák a hudební skupina Artur.

Štěpánka a Standa Oliveriusovi ani letos nezklamali, když již tradičně krátce po osmé hodině večerní vzali jako první parket útokem a nastartovali tak taneční vřavu. Starosta Jan Havlíček v projevu ocenil práci všech čtyř spolků – baráčníků, fotbalistů, hasičů a hlavně zahrádkářů, kteří jsou v čele s Annou Pavlasovou hlavními iniciátory plesu. Pivo teklo proudem a tanec neustal až do pozdních hodin.

Zábavu přerušovalo jen rozdávání tomboly, která byla stejně bohatá jako v předchozích ročnících. Výtěžek z ní se každý předchozí ročník zvyšoval, většinou o několik desítek tisíc korun. Letošní výsledek ovšem překvapil mnohem více, neboť částkou 114 200 Kč se vyšplhal téměř na dvojnásobek loňských 62 680 Kč. Šek si téměř se slzami radosti v očích převzal předseda organizace MDA Ride Josef „Káďa“ Kadeřábek a přítomné při té příležitosti pozval na každoročně pořádanou benefiční akci MDA Ride na Hradčanském náměstí, která se letos bude konat 8. června.

Sponzory čtvrtého ročníku spolkového benefičního plesu byli: Obec Líbeznice, MŠ ProFamily, Tomáš Krysman – 1. FC Líbeznice, Zahradnictví Líbeznice, Alza, Vikisof plus, s. r. o., TOMAS ARSOV, AUTOPEPR, Hadíčky pro radost, Hair Area, Pivovar Svijany, DELIKOMAT, s. r. o., RED DOOR Steak house, Gril Bar u Bubeníka, Václav Kapal, Jakub Šťastný, Martin Tuček, Petr Poláček, Stanislav Řápek, Pekárna Líbeznice, Alpine Pro, Hasiči Líbeznice, Kristýna Vydarená a Miroslav Černý, Pizzerie

U Kouzelníka, Bistro Žlutá karta, Zoopark Zelčín, Wella, Petr Novák, Markéta Motlová, Stavebniny Srb, BETA Fabian, Lezec – shop, Koupelny – stavebniny, Vladimíra Janoušková, MŠ Líbeznice, Anna Pavlasová, Kadeřnictví J&R, BioRofi, Jana Šabatková, Andrea Podsklanová, Veronika Kosková, Jakub Baudyš – MěLibeKafe, Miša a Petr Dvořákoví, Josef „Káďa“ Kadeřábek, Adéla Nová-

ková, Lucie Krbcová, Jaroslava Linhartová, Manufaktura, AZR Agency – Kurýr Bohemia, CPI Hotels, Vinotéka u zámku, Pavla Halterová, Andrea Mifková, Zuzana Krupičková, Michal Štemprok, skupina Artur, Bohouš Koutecký. Děkujeme za věcné i finanční dary.

*Jakub Šťastný
foto archiv zahrádkářů*

MODELÁŘSKÁ VÝSTAVA LÍBEBONA 2025

Poslední dubnový víkend proběhl ve Sportovní hale Na Chrupavce již pátý ročník modelářské výstavy Líbebona. Jak asi tušíte, název odkazuje na slavný mezinárodní expres Vindobona, který jezdí již od roku 1957 s malou přestávkou na trase Berlín–Praha–Viedeň dodnes. Základem této akce jsou vláčky, ale pro zpestření zveme i jiné modeláře. Na realizaci se podílejí různé modelářské kluby České republiky a letos nás podpořil i Svaz modelářů ČR, který dovezl velkou autodráhu pro veřejnost. Železniční modeláři se pochlubili svými kolejišti v různých měřítkách a destinacích. Mohli jste se přenést na zubačku do Kořenova, do depa s výtopnou ve Zdicích, ke Hracholuské přehradě i do Švýcarska. RC modeláře jste možná potkali s jejich kamiony, stavební technikou a záchranářskými vozy i v ulicích Líbeznice nebo přímo na náměstí při jejich spanilých jízdách. Děti potěšil zahradní vláček, který je vozil přímo u haly, a dřevěná kolejiště pro mašinky Tomáše byla v obležení malých strojvůdců. Ti dříve

narození se zase rádi svezli v historickém autobuse ŠKODA 706 RTO a zavzpomínali, jak s ním jezdili do školy nebo do práce. Bohužel počasí nepřálo horkovzdušnému balonu, a tak byly kotvené vy-

hlídkové lety zrušeny. Škoda, ale třeba to vyjde příští rok. Anebo vás překvapíme něčím jiným...

Vendula Štikarová, foto -vš-

DUBNOVÉ DUHOVÉ ZÁVODY

Letošní Duhové závody se uskutečnily v neděli 13. dubna 2025. Po loňských a předloňských zkušenostech s počasím, kdy na naše závody vždy připadl ten nejchladnější, nejdeštivější a největrnější víkend z celého jara, jsme se dopředu trochu strachovali, co nás letos čeká. Ale zřejmě jsme si smůlu již vybrali, letošní ročník nám počasí přálo, bylo slunečno, téměř bezvětrí.

V neděli ráno jsme se sešli již v půl osmé na Duhovce, abychom všechno včas nachystali. Tentokrát se zúčastnilo více než 280 závodníků z blízkého i vzdálenějšího okolí a v kategorii mladších a starších žákyň jsme dokonce museli některé závodnice z neratovického a nymburského oddílu odmítnout, abychom všechno stihli.

Dopoledne se nám představily ročníky 2016–2019. Nejmenší děti bojovaly v trojboji sprint 60 m, skok daleký a hod raketkou. Ty maličko větší už čekal čtyřboj – sprint 60 m, skok daleký, hod raketkou a běh 200 m. Na závěr byli vyhodnoceni vždy tři nejlepší závodníci z každého ročníku, rozdělení na holky a kluky, kteří obdrželi krásnou plaketku, diplom a věcnou odměnu. Aby to ale nikomu nebylo líto a aby doplnili síly po náročných disciplínách, tak na všechny čekala velká Milka. A dopolední závodníci si ještě mohli za odměnu vybrat plyšového kamaráda. Měli jsme velkou radost, že závody přišel podpořit i náš líbeznický starosta, pan Jan Havlíček.

TROJBOJ, ČTYŘBOJ, SPRINT

Po dopoledním vyhlášení a krátké pauze následovalo zahájení odpolední části. Zde se do závodů zapojily děti z ročníků 2010–2015. Technické problémy s tiskárnou způsobily malé zpoždění běhů, které se nám ale podařilo dohnat.

A to zejména díky skvělému Martinovi Matasovi z Roztok, který nám letos opět zajišťoval časomíru. Za podpory našich trenérů běhy opravdu „běžely“. Závodníci přípravek absolvovali již výše popsaný čtyřboj a starší ročníky čekal trojboj – sprint 60 m, skok daleký a běh 200 m – a samostatně vyhlašovaný vrh koulí. První tři závodníci převzali medaili, diplom a sladkou odměnu. Pak už následovalo vyhodnocení vícebojů, kde medailové pozice opět dostaly plaketku, diplom a věcnou odměnu a všichni bez rozdílu velkou Milku.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem zúčastněným, děkujeme trenérům a pomocníkům z řad rodičů i našich starších atletů, děkujeme rodičům a příbuzným za podporu. Děkujeme Martinovi za zajištění časomíry a skvělý přístup. Děkujeme řediteli školy v Líbeznicih za zapůjčení třídy v Rondelu jako zázemí. Děkujeme panu Hospodárovi z Měšic za zajištění občerstvení. Jsme rádi, že jsme mohli přivítat závodníky z našeho oddílu, děti z okolních obcí, závodníky z oddílů z Duchcova, Staré Boleslavi, Lovosic, Jižního Města, Nymburka, Neratovic atd. Děkujeme obci Líbeznice za podporu závodů.

My jsme si celý den užili, i když to tedy byla náročná „dvanáctka“. Zážitky a radost z toho, že to všichni zvládli s přehledem, nám to ale vynahrádily.

Těšíme se za rok na další ročník a věříme, že to bude ročník opět slunečný a povedený.

*Tým Atletiky Líbeznice
foto archiv Atletiky*

 TÉMA

DEN PRO SENIORY NAD PRAHOU

Duben jsme zakončili skutečně výjimečným odpolednem – **Dnem pro seniory**, který **MAS Nad Prahou, o. p. s.**, ve spolupráci se **ZŠ a ZUŠ Líbeznice** a **obcí Líbeznice** uspořádala v sobotu 26. dubna v prostorách základní školy.

Odpoledne se neslo ve znamení vzpomínek na školní léta a historii líbeznické školy. Poutavou přednášku na téma „Líbeznické školství v průběhu staletí“ si připravila paní Mgr. Hana Bílková, která své vyprávění doplnila dobovými fotografiemi. Nechyběl ani pohled do současnosti – moderní dění ve škole okomentoval její ředitel František Grunt. Dojemnou tečkou za setkáním bylo vřelé poděkování některým bývalým kantorům, zaměstnancům školy i dlouholetému řediteli Luboši Novákovi. Nejednomu účastníkovi se při vzpomínkách zaleskly oči.

Celé setkání se neslo ve velmi milém a srdečném duchu. Nechybělo hudební vystoupení pěveckého sboru ZŠ a ZUŠ Líbeznice a komentovaná prohlídka školy. Součástí programu byla také výstava nejlepších prací z výtvarné soutěže „**Naše**

obec za starých časů“, jejíž vyhodnocení proběhlo přímo na místě. Návštěvníci si mohli prohlédnout působivá díla a zároveň měli možnost hlasovat o **Cenu veřejnosti** – tedy vybrat obrázek, který je osobně nejvíce zaujal. Posezení s občerstvením bylo zpříjemněno živým vystoupením

místní kapely, které krásně dokreslilo celkovou atmosféru odpoledne.

Pro všechny zúčastněné to byl den plný emocí, radosti, nových setkání i společných vzpomínek.

Iva Sieberová

 PODĚKOVÁNÍ

Upřímné poděkování Obecní policii Líbeznice za asistenci záchranné službě při pomoci naší tetičce Vejvodové.

Moc děkujeme.

-vv-

OKÉNKO PRO SENIORY

KLUB PRO SENIORY V LÍBEZNICÍCH

Program v **Klubu pro seniory Nad Prahou** pokračuje dál. Srdečně vás zveme na **tradiční čínské cvičení**, které proběhne v pondělí 2. června od 14 hodin. Přijďte si vyzkoušet jemné a harmonické pohyby, které přispívají k fyzické i duševní pohodě.

Každé pondělí od 14 hodin pokračujeme v oblíbeném lehkém cvičení a posezení u čaje či kávy. A každý lichý čtvrtek v témže čase patří malování.

Pokud přemýslíte, jak aktivně a pohodově strávit léto, určitě vás zaujme naše nabídka příměstských táborů pro seniory. V červenci se můžete těšit na voňavé jógové dny s aromaterapií a výrobou přírodní kosmetiky, srpen pak nabídne týden zdravého pohybu, výživy a tvoření s přírodními ingrediencemi. Oba programy probíhají v Klubu pro seniory každý den od 8 do 17 hodin a zahrnují i stravu a materiál.

Více informací a přihlášky u paní Marcely Szkanderové na tel. 606 197 170, na webu www.nadprahou.eu nebo na FB OPZ+.

Iva Sieberová, foto -na-

OBECNÍ KNIHOVNA

CO SE DĚLO V LÍBEZNICÍCH ZA DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

V pondělí 5. května 2025 se konalo povídání s Mgr. Hanou Bílkovou k 80. výročí konce druhé světové války. K prohlédnutí byla řada dobových listin a fotografií. A co jsme se dozvěděli? „V květnových dnech roku 1945 se Líbeznice staly nejsevernějším bodem obrany Prahy a střediskem regionálního odboje, do něhož se zapojilo cca 400 obránců z obce a jejího okolí. Odvážní muži všech věkových kategorií riskovali životy pro druhé. Dokázali se postavit několikanásobné přesile profesionální německé armády. Díky lidem, kteří se zapojili do boje za svobodu naší země v různých odbojových skupinách, jako byli plukovník Svatopluk Weinstein, plukovník Novák, Josef Procházka, pan Bednář, manželé Vaverovi, Antonín Judytko, František Kostelecký, František Lavička nebo Augustýn Korejs, skauti, sokolové, Obrana národa, se začala rýsovat naděje na konec nekonečného utrpení. Do konce války během květnových revolučních dnů rovněž zasáhli sovětsí zajatci, kteří se aktivně zapojili do osvobozovacích bojů. Rudá armáda dorazila do obce 10. května, a i když byl oficiální konec války potvrzen, ve zdejší kraji se stále místy bojovalo. Všem, kteří přispěli k naší svobodě, patří upřímný dík a respekt.“

Na povídání přišlo mnoho lidí, skautská klubovna byla využita do posledního místa. Velký dík paní Haně Bílkové za tak strhující a velmi pečlivě připravené povídání o osudech lidí a obce za druhé světové války.

AD
foto -ZS-

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XLVI.

Paměti Jiřího V. Paroubka

Dne 26. listopadu, ze soboty na neděli, v den panny a mučednice Kateřiny, okolo 11. hodiny v noci začali Sasové u Brusky, Francouzi a Bavoři u Strahovské brány z děl na Prahu střílet a útokem hnáti. Byla tehdy malá voda; něco Sasů přešlo nad Velkým ostrovem (Štvanicí) řeku, dostali se k lodkám a pak bez překážky u mlýnu do Prahy vešli. Těž Francouzi přebrodivili řeku u Zbraslavě a v touze hodinou byli u Nové brány, tam po žebříčích, kteréž i od šibenice vzali, přes hradby do města vlezli, hlídku pobili a bránu opanovali.

V tu chvíli také Sasové útokem vzali bránu Bruskou. Tam se pražská posádka dobře bránila, a kdyby Francouzi u Nové brány hradeb byli nedobyli, byla by se i Malá Strana uhájila. Ale jak se pravilo, stráž u Nové brány jedli, pili a obrany nedbali.

Ze Sasů mnoho lidí zůstalo na místě; mezi nimi generál Weisbach, byv postřelen, ze žebříků se zřítíl. A tak v té noci Praha byla dobyta a okolo 5. a 6. hodiny ráno plno cizího vojska v tom městě bylo, že se ani hnouti nemohli. Francouzi ustavičně křičeli: „Vivat Rex! At žije král!“

O rabování po městě nebylo slyšet, krom v několika domech u Nové brány. Ale francouzských „komorníků“ (zlodějů) dost tu bylo, kteří ze šatů svlékali, kordy, klobouky, pláště lidem brali a šacovali.

Pokračování příště.

AD

O B E C N Í K N I H O V N A

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XXVIII.

V předchozích dílech jsme se mohli dočíst o Christiaan Huygensovi, Galileovi Galileim nebo Isaacu Newtonovi. Málokdo ví, že řadu jejich objevů už před nimi objevil český lékař a skvělý fyzik Jan Marek Marci, na dlouhou dobu zapomenutá postava českých dějin.

Jan Marek Marci se narodil 13. června 1595 v Lanškrouně, kde jeho otec působil jako správce pernstejnského panství. Studoval na jezuitském gymnáziu v Jindřichově Hradci. Poté vystudoval filozofii na jezuitské akademii v Olomouci. Dále se rozhodl studovat medicínu na obnovené Lékařské fakultě univerzity v Praze. V roce 1625 sepsal disertaci a byl promován doktorem lékařství. Roku 1630 se Marci stává profesorem teoretického lékařství a fyzikem Českého království. V rozmezí let 1638–1664 je uváděn jako děkan lékařské fakulty a také jako rektor pražské univerzity. Zastával také funkce zemského hygienika, císařského rady a osobního lékaře Ferdinanda III., později také Leopolda I. Roku 1630 se oženil a postupně se mu narodili tři synové – Jan Jiří

(později lékař), Filip (nešťastnou náhodou se utopil ve Vltavě) a Jan Ludvík (vystoupil do řádu augustiniánů a působil jako kanovník v Zaháni).

Jan Marek nejenom používal pokrokové metody v léčení a psychologický přístup k pacientům, ale pracoval i v oblasti teorie medicíny. Zabýval se také výzkumem krevního oběhu, a i když byl zřejmě první, kdo objevil zákonitosti týkající se krevního oběhu, je za jeho objevitele považován William Harvey. Ten v roce 1636 navštívil Prahu, s Marciem o problematice hovořil, ale ve svém spisu ho už nezmiňuje. V roce 1655 Marci uzdravil známého českého historika Bohuslava Balbína, který trpěl černými neštovicemi.

Marci žil v Praze v dnešní Melantrichově ulici. Další lékařský výzkum postupně opustil a začal se věnovat jen fyzice.

V roce 1638 Marci odjel do Říma na diplomatickou misi, protože měl za úkol sjednat pro univerzitu podporu vysokých církevních míst. Během cesty se chtěl seznámit s Galileem Galileim, který už jako slepý starý muž žil v domácím vězení v Arcetri u Florencie. Marcimu se nepodařilo s ním setkat. Po návratu do Prahy mu Marci poslal dopis, který se dochoval

v Galileově pozůstalosti. V něm vyznal svůj obdiv ke Galileimu; psal, že se ztotožňuje s jeho názory, a zároveň mu poslal svoje práce s věnováním.

Marci vydal v roce 1639 v Praze spis s názvem *O úměrnosti pohybu*. Je to kniha o mechanice, která obsahuje všechny hlavní výsledky Galileových výzkumů, například o volném pádu.

Marci se věnoval také optice. Snažil se vysvětlit podstatu světla a barev, vlastnosti duhy, objevil princip podobný Huygensovu principu. Svá pozorování sepsal ve spisu z roku 1648 *Rozptýl slunečního záření, zjištění zásad a složení barev*.

Za své lékařské zásluhy a obranu Prahy proti Švédům v roce 1648 obdržel šlechtický titul, zvolil si přívlastek z Kronlandu (přesmyčka k Landskron, nyní Lanškroun) a do erbu si kromě lanškrounské koruny umístil i duhový oblouk. Duha symbolizovala hlavní zájem Marciho o fyzikální bádání a mír na zemi, který měl nastat po třicetileté válce.

Jan Marek Marci zemřel 10. dubna 1667 v Praze.

/Zdroje: internet/

AD

OKÉNKO DO KNIHOVNY

C. D. Payne: *Nestydaté plavky*

Colm Moran má všechno, co by si jen mohl přát: je mladý, pohledný a pochází z bohaté rodiny. Právě ukončil studium na Yale a chystá se rozjet závatnou kariéru hollywoodského producenta nezávislých filmů, ve kterých by zářila jeho krásná přítelkyně, nadějná adeptka herecké profese. Schází jen maličkost – přesvědčit otce, aby mu poskytl počáteční investici. Bohužel pan Moran starší má na věc jiný názor. Chce, aby se Colm přesunul kamsi na západní pobřeží, kde má po zesnulém strýčkovi převzít nepříliš prosperující firmu na výrobu plavek pro prostorově výraznější ženy. Pokud prokáže, že má podnikatelské buňky, je otec ochoten investici do filmářské budoucnosti svého

syna ještě zvážít. A tak se Colm zčistajasna ocitne v zapadákově, kde lísky dávají dobrou noc, s týdenním platem, který by mu dřív nestačil ani na večeri. Ještě že tu aspoň není nouze o pohledné dívky. Nebo že by jich bylo až trochu moc? Vraťte se s Colmem do roku 1957, kdy hezká děvčata ještě věřila na počestnost a malícké bikiny dokázaly vyvolat na pláži pozdvižení!

VSTUPNÉ 100 Kč

KROKUS FEST

Rock Fusion

od **13** hodin

AREÁL ZDRAVÍ LÍBEZNICE

21. 6. 2025

13:30–14:30 MEGAega

15:00–16:00 VOLÁ LONDÝN!

16:30–17:30 DELAY

18:00–19:00 THE GRIZZLIES

19:30–20:30 MUNZIFAI

21:00–00:00 HURWAJS

GRILOVÁNÍ SE ZASTUPITELSTVEM

Srdečně zveme všechny občany Libeznic na setkání se zastupiteli obce.

Přijďte si popovídat o přítomnosti i budoucnosti Libeznic a ochutnat speciality na gril připravené zastupiteli.

K jídlu se bude zdarma podávat i pivo a limo.

12. června 2025, od 18:00

Areál zdraví, nové veřejné griloviště

Těšíme se na setkání, Zastupitelstvo obce Libeznice.

jubilejní 10. ročník
orientační cyklozávod
(nejen) dvojic okolo Líbeznic

neděle 8. června 2025 od 9:00

start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Závod se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů
v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LÍBEZNICKÉBLUDICKÉ.CZ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE
 ZVE SRDEČNĚ VŠECHNY ŽÁKY, RODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, JARMARK A HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ

15:00 ZAHÁJENÍ AKCE

15:00 – 18:00 JARMARK VÝROBKŮ DĚTÍ ZŠ

**15:00 – 18:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ZŠ A ZUŠ,
VSTUP DO VŠECH PROSTOR ŠKOLY**

16:00 ZAHÁJENÍ ABSOLVENSKÉ VÝSTAVY ŽÁKŮ ZUŠ

**17:00 KONCERT ŠKOLNÍHO ORCHESTRU
POD VEDENÍM JOSEFA POSPÍŠILA**

**18:00 KONCERT SKUPINY BRICKSTEP
- ČESKÉ A ZAHRANIČNÍ HITY V PODÁNÍ MLADÝCH HUDEBNÍKŮ**

**NA AKCI BUDE PO CELOU DOBU PROGRAMU ZAJIŠTĚNO
OBČERSTVENÍ, JÍDLO A NEALKOHOLICKÉ NÁPOJE.**

TĚŠÍME SE NA VIDĚNOU!

13. 6. 2025 od 15:00 hodin

AREÁL ŠKOLY - VENKOVNÍ PÓDIUM, OKOLÍ RONDELU A DUHOVKA

Úpravny a rozbory
vody pro domácnost
a průmysl

Culligan | **WATEX**
úprava vody

**MĚJTE ČISTOU VODU
S DOPRAVOU ZDARMA
PO CELÉ ČR**

Při poptávce montáže produktů
s cenou nad 18 000 Kč zadejte
do poznámky kód DZT25

 „Problémy s tvrdou vodou za mě spolehlivě vyřešil Watex.“
Pavel Zedníček

+420 608 233 391 obchod@watex.cz www.watex.cz

**HLEDÁME SKLADNÍKY
PRO DC KLECANY**

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- dovolená 20 + 5 dní
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

 albert
STOJÍ ZA TO JÍST LÉPE

+420 720 058 369, www.albert.cz/kariera

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL • PRAGUE

VZDĚLÁNÍ S BRITSKOU TRADICÍ

Britské zkoušky s celosvětovým uznáním –
odborná příprava na úspěch doma i v zahraničí.

WWW.PERROTTHILLPRAGUE.CZ

+420-775-581-801

PRAHA 8 - KOBYLISY

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.

Naložíme a odvezeme nepotřebné věci

za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ

Tel.: 773 484 056

**Realitní makléř
č.1 v okrese**

Praha - východ

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu vaší
nemovitosti?

Chcete znát cenu vaší nemovitosti?

Neváhejte mě kontaktovat a domluvit si
nezávaznou schůzku nebo odhad ceny.

Bydlím tu s vámi a jsem tu pro vás.

Daniel Skružný

604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

3. charitativní sraz veteránských vozidel
8.6. 2025 Mírové náměstí Líbeznice

10–11h příjezdy veteránů
 11:30 kapela Swingtones
 13:00 kapela Četka band
 v průběhu projíždky automobily, občerstvení
 spanilá jízda dle zájmu
 vstup zdarma

Akce proběhne za podpory obce Líbeznice
 Libeznický charitativní sraz veteránů

Vlasteneckodobročinná Obec
 Baráčníků v Líbeznicih
 Vás srdečně zve

**POJEĎTE S NÁMI
 NA VÝLET**

BEČOV NAD TEPLOU

 **Sobota
 21.6.2025**

Odjezd autobusu v sobotu
 21.června 2025 v 7:00 hodin od Obecního
 úřadu Líbeznice

Přihlášky na tel: 602 848 921 | **Jednotná cena: 200 Kč za osobu**
 (děti od 6 do 15 let 100 Kč)

KALENDÁŘ AKCÍ 2025 / 2026

	1. 6.	Dětský den – Areál zdraví		13. 9.	Posvícení – park u zdravotního střediska
	8. 6.	Líbeznické bludičky – Areál zdraví		18. 10.	Podzimní zábava baráčníků – Bistro Žlutá karta
	8. 6.	Charitativní sraz automobilových veteránů – Mírové náměstí		22. 11.	Zahajovací ples – Sportovní hala Na Chrupace
	13. 6.	Den otevřených dveří – ZŠ a ZUŠ		30. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
	21. 6.	KrokusFest – Areál zdraví		5. 12.	Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice
	21. 6.	Výlet baráčníků – Bečov nad Teplou		6. 12.	Vánoční večerní běh
	31. 8.	Rozloučení s prázdninami – Areál zdraví		7. 12.	Líbeznické adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce
	6. 9.	Vinné slavnosti – Mírové náměstí		21. 12.	Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce
	6. 9.	Líbeznický koloběh + Líbeznický saah	2026		
				17. 1.	Líbeznický ples